

Kilka słów o autorkach Katechezy Dobrego Pasterza

Barbara Surma

Sofia Cavalletti (ur. 21. 08. 1917 r. w Rzymie) ukończyła w 1949 r. Uniwersytet *La Sapienza* w Rzymie, studiowała język hebrajski i pochodne języki semickie pod kierunkiem profesora Egeniusza Zolli, głównego rabina rzymskiej synagogi, który w roku 1945 przyjął chrzest w Kościele katolickim. W 1952 uzyskała specjalizację na kierunku: *Filologia, kultura i historia starożytnych narodów semickich* w Instytucie Orientale della Sapienza.

Początkowo pracowała jako asystentka przy Katedrze Języka Hebrajskiego i pochodnych języków semickich. Przez wiele lat katechizowała dzieci i młodzież w szkołach montessoriańskich średnich i zawodowych. Jest współzałożycielką *Centrum Formacyjnego „Dobry Pasterz”*. Udział w kursach katechetycznych prowadzonych przez nią jest potwierdzany dyplomem Wydziału Katechetycznego Uniwersytetu Laterańskiego. Od 1954 roku pracuje nad opracowaniem koncepcji wychowania religijnego dziecka w tym doboru treści, metod uwzględniających zasady montessoriańskie.

Pośród jej publikacji znajdziemy: tłumaczenie Księgi Izajasza i Przysłów; *Ebraismo e spiritualità cristiana* (Hebraizm i duchowość chrześcijańska); w 1968 współpracowała przy tłumaczeniu Biblii, przetłumaczyła i zamieściła w nim komentarz do Księgi Rut i Estery, a w wydaniu z roku 1976 zamieszczone zostało również jej tłumaczenie i komentarz do Księgi Kapłańskiej.

Gianna Gobbi (1919 - 2002) zaczęła współpracować z Sofią Cavalletti w 1954 roku w *Centrum Formacyjnym „Dobry Pasterz”* w Rzymie. W 1939 roku po ukończeniu kursu dla nauczycieli montessoriańskich, prowadziła grupę dzieci w wieku poniżej trzeciego roku życia w „Scuoletta”, której dyrektorką była Adela Costa Gnocchi. Można powiedzieć, że był to pierwszy montessoriański eksperyment pedagogiczny z dziećmi w tym wieku. G. Gobbi wzięła udział w Kongresie Montessori w San Remo w 1949 roku, gdzie zaprezentowała pracę z małymi dziećmi. Jako asystentka przeprowadziła wiele kursów dla nauczycieli jednak za najważniejszy można uznać ten Międzynarodowy w Perugii w 1950 roku. Był to jeden z ostatnich, któremu przewodniczyła Maria Montessori, a którego tematem przewodnim było wychowanie religijne.

Największe dzieło Gianny Gobbi zaczęło się w 1954, kiedy poznała Sofię Cavalletti. Wspólnie rozpoczęły prace nad zbadaniem duchowości dziecka w celu udzielenia adekwatnej odpowiedzi na pytanie, w jaki sposób prowadzić formację religijną dziecka.

Obie opracowały materiały katechetyczne „Io sono il buon Pastore” (Ja jestem dobrym Pasterzem) w formie podręczników dla dzieci i przewodników dla nauczycieli dla klas od pierwszej do piątej wydane w języku włoskim i hiszpańskim.

Ojciec święty Jan Paweł II, który w roku 1983 odwiedził centrum katechetyczne Dobrego Pasterza, działające przy parafii Signora di Lourdes w Tormaranci, patrząc na dzieci stwierdził: „Nie miałem nigdy tak pięknej homilii” oraz „to potwierdza, że Królestwo Boże jest w dzieciach”.